

ערבי פסחים פרק עשרי פסחים

עין משפט
נור מצוה

תקלט איטה גלחטן; אויל אנטוונט.

ב-2010 ומיון ב眯יבת נמלתת נציגים: ב-2010 נקבע ג'יסון. צסוו איטה ויב ציון

כט ע ל"ה ע ס"י קכט
קענ"י נג':
גנו ב מ"י פ"ח משלכות
יקסדי סטוליך פ"ל ד:
גנו ג מ"י פ"ח משלכות
מלה פ"ל ס קמג ענדן
מל טור ה"מ קי' מגן:

גלוון הח"ם

רביינו חננאל
שנין הילדייה כסתה רדייה
ברור אחד הוא. הא. י"ש
הילדייה חול לשלם מילא
חול הי' קדש.

א"ר חדרא א"ר יוחנן הילויה וכוסה וירידיה
אתה חזן רב אמר בסנה ומרחבייה אתה חזן
^ורביה אמר מורה ביה בלבך אבכעיא להו
מרחיב יה לרב חדרא מאוי תיקו איבכעיא להו
ירידיה ללב מאית^ו שדאמר ר' יירידיה נחלה
לשנים לפיקך דיד חול יה קודש אבכעיא להו
הילויה לרב מאית^ו שדאמר רב חזנא תילי^ו
רבני תביבא דכתיב בחזון הילויה בהדר ניסא ויה
בחדר ניסא ולפיגא דריב' לדאמר ר'יב' מאית^ו
הילויה הילויה בהדר ניסא והרביה ולפיגא
דרידה אדרידה דאמר ר'יב' בעשרה מאמרות
של שבך נאמר ספר תהילים בענין בוגין
במושבך בוגומר בשיד באשרין בהדרה
בחפהל בהדרה בהדרה נידול מוכן הילויה
שבול שם ובשכח בתה אתה אמר רב הירדה
אמר שמואל שיר שבתורה משיח ושירושאל
אמוריו בפיים שביניהם חקנו להן לישראל נס
שיהו אומרים אותו על כל פרק ופרק על כל
צראה וצראה של לאו תבא עלייך ולכשונאlein אומרים
ר'ם אמר בכל היישובות האמורות בספר תהילים
תפלותך דוד בן יש אל תקרי כלו אלא כל אלו
אלעדו בי אמור שדור אמור ונראין דבריו מדבר
חבריו לומר שדור אמור ונראין דבריו שורה ד'^ו
וישראל אמורים את הילל: ת' ר' כל שורות
טהילים ר'א אמור בגדי עצמו אמר ר' ירושלמי
יש מהן בגדי ציבור ויש מהן בגדי עצמו האמורות
האמורות בלשון רבים בגדי ציבור נצוח ונוי
תורגמן לדוד מומזר מלמד שרשותה עליו שכיר
לדור מלמד שאמר לא מתק עצלות ולא מתק עצה
השכינה שורה לא מתק שירה ואחר כך שרחת
קלות ראש ולא מתק דברים במילים אלא מהתו
עעהקה קחו לי מגן והיה בוגין המגן והיה
רב וכן לדבר הילכה אמר רב נחמן וכן כל היל
אמור רב כל ת' החשוב לפניו והוא שפתו
שעתותיו שושנים גוטפות מוד עבור א"ל
תקרי מוד עבור אל מא מוד עבר לא קשא הא ברבה הא לתלמידיא וא"י בענין אויתם
מקמי דפתח והא לבתר דפתח כי א"ר דרכיה מקמי דפתח לחו לרבען אמר
ולבסוף יתרוב באימיתא ופתח בשמעתא ר' היל והי אמור ר'א אמר משיח
על הום הם אמור יא' לא' ה' לא לנו משבה רוח הקדש ואמרה להן^ו למפני
היישוע ושישראל אמורים בשעה שעמדו עליהם סטרואם אמרו לא לנו ורוח הקדש
אומר דרכיה וברק עבור נערעה אמרו חזקה וסיעור אמורים בשעה שעדם
למפני עשה ר' אלעדו בערעה אמרו חזקה וסיעור אמורים בשעה שעמדו
על בסוף יתרוב באימיתא ופתח בשמעתא ר' עקיבא אמר יוסי הילאי אמר מרדכי ואסתר אמרו
משבה וכו' ר' עקיבא אמר יוסי הילאי אמר מרדכי ואסתר אמרו
האם אמרו לא לנו ומשבה וכו' ר' עקיבא אמר יוסי הילאי אמר מרדכי ואסתר אמרו
הרשות הם אמרו לא לנו ומשבה וכו' וחכמים אמורים נבאים שביניהם תיק
אותו על כל פרק ופרק ועל כל צורה וצראה של לאו הילא אמר ר' ירושלמי
אמר רב חדרא הילויה סוף פירא רביה בר רב הילא אמר הילויה ר' ירושלמי
בתחלה ת' יזכר פי' וברך כל בשיר שם קדרשו לעולם ועד (הילויה) הילויה ר'
וכעס שנינו יזכר ונמס התאות רשותים האבד הילויה דברתיה ריש פירא^ו ושער
ריש פירא קראי מוסיפין אף את אלו מנהל בפרק שתה על כן וירם ראש הילויה
ביה שמי אמר ר' יא'
הוא אומר בית שמי אמר ר' יא'
בצאת ישראל ממצרים ובית היל אומרים ר' יא' אמר ר' יא' אמר ר' יא' אמר ר' יא'
בצאת ישראל ממצרים ובית היל אומרים ר' יא' אמר ר' יא' אמר ר' יא' אמר ר' יא'

תורה או רשותם

1. כלו תפלות דוד בן לישע: חילם עב כ
2. ועתה קחו לי מנגן וויה בכנן המנגן ותודה עלוי יד יי' מלכים ב ג טו

3. לחץ בעוגת הבשם
מגדלות מרחחים
שפטותיו שוננים נטפות
מור עבר:

שיר השירים ה יג

4. לא לנו יי לא לנו כי
לשקרן פון בבוד על
חסך על אמרוקה:

5. להלן קטו א' ממעני למעני אעשה
ב' איך ייחל ובבוד
לאחר לא אנתן:
ישעיהו מה יא

6. תחלת יי' קבר פ'
ובפרק כל בשור שם קדרשו
לעוולם ועד:

7. רשות יראה ובכעס
שנוי יתרוק ונמס תאות
רשיעים תאבד:

8. שעמדים בבית ??
בחזרות בית אלהינה
תהליטים קלחה ב

9. אמצעי דנדון ורנטה

9. מנג' בךך ישתח על בן זרים ראש:
10. ראשית חכמה ריאת מהלימים קי ז
11. מושבי עקרת הבית תהלו עמדך לעד:
תהלים קיא י
12. מושב שמי הילל

11. קָרְבָּן שְׁמַנְיָה וְלִבְנָה:
תְּהִלָּם קִגְּרָה:

12. הַחֲפֵךְ הַצּוֹר אֶגְם
מִים חַלְמִישׁ לְמַעֲנִיחַ:

13. בָּצָאת יִשְׂרָאֵל מִמְּרָבִים יְמִינָה עַל־עַקְבָּם מִשְׁמָרָה:
לְעֵמֶךְ תְּהִלָּם קִידְרָה:
14. לֹא לְמִין יְלָא לְנוּ כִּי
לְשָׁמֶךְ תְּנִבְדֵּל בְּבוֹד עַל
חַסְכָּר עַל אַמְתָּה:

מוסך ריש'
אפשר ישראל שחתו
את פסחין ונטלו את
לובביהם ולא אמרו

שרה. דין דבב מזוזה סוט מעון סלן (עלש צה). ולא מתוך שחוק. סמוך ממא, סלן דעת סותק מיזכט עלי, וטפלת ה' צל נון מל מקוס גן צו יסוב (שבת כ'). ולא מתוך קלות ראש. נון

הבראה הדרתית. מילויים מומתים למס' (ב), ופה נס' בדורות רבין. מילויים מומתים למס' (ב), ופה נס' בדורות רבין.

•(四四) 中国古典文学名著

ערבי פמחים פרק עשרי פסחים

ו' עד גזרת סכרי עילומם דרכּי גזרת
הכגנין סטה כהן ממען עד לנו ואנו עז
לעכדר הפס נורא קדש ה' שפוך נס
קדשנו כהן ממען יוס' יוס' בקבב
קדשנו כהן מגגוליין. כלמללטס
יוניקום ועקדן: דרכיו אמת. מוטס
בזבז לביס חומר מקדש יטראלאן:
ס' ג' ריש'ב' ח

תורה א/or השל

1. לא אכל כלו קחן
שכעת: מים אכל ליעי
מנוחת: דלון עני
- בפוזון: בז'ת מארץ
מארם למן חורב את
כל ימי:
- דרבנן ז'
2. כבור את ים השבטים
לקישון: שותה ז'
3. ואחדת עלה רעב כל
אברהם אברך מגנץ
מושתני רעב שם רודל
- בקראר: הנודלים
שומאל ג' ו'
4. ואיעשוו ג' ואדרgal שמי'
ואניברכ אדרgal שמי'
וושי נבקב' ב'

הגהות הנר"א

מוסף רשות
דצלותה גואל ישראל
מ"ט דרכמי נינגו.
סאונה זכרי קקס
ומתנוינו, הילן ק"ס זכלל
לן, נפי צמיהן הילן פלטיה
בדביס נעלמן (הפרודז
עמ' 10). בין המותנים
הלו. אין רק חלון פמי
(עניל ק.ח.)

לכען תזכור את יומן צאתך מארץ מצרים. לך קבשו וכלה ליטיון ממליכים ועםינו מיל"מ סיט' כמדולס פ' צבאיירס עבדשו בסיס צבאלל נפק ופלר"ז צ'ה"מ ז' ג' ג' סקס מלוכתנו ונחנות'ם פ' ש' מילוקה'ם פ' מה'ם ונתנו לנו ממליכים כסילים על פ' סקטה לאצטן

מַיִן לֹא בָּהּ מְגַפֵּלָנוּ לִמְדָךְ עַד אֶם הַבְּנִים
שְׁמָחָה סְכָר הַלְלוּיָה רִישׁ פְּרוּקָה וּמוֹאָן דָּמָר
עַד בְּצָאת יִשְׂרָאֵל סְכָר הַלְלוּיָה סֻפָּה פְּרוּקָה
רַב חֲסֹדָא מִתְרַץ עַל טְעוּמָה בְּבוּלָה סְכָר
הַלְלוּיָה סֻפָּה פְּרוּקָה מַד עַד בְּצָאת שָׂרָאֵל
שְׁפִיר וּמוֹאָן דָּמָר עַד אֶם הַבְּנִים שְׁמָחָה עַד
וְעַד בְּכָל וּנוֹמָא עַד הַלְלוּיָה וּבְיַהְמָא דָלָא
יַדְעַין הַיְלָה וּנוֹמָא הַלְלוּיָה שֶׁל אָם
הַבְּנִים שְׁמָחָה קְשִׁיאָר רַבָּה בְּרַב הַנוֹּא מִתְרַץ
לְטְעוּמָה דְּבוּלָה עַל מְאָה הַלְלוּיָה רִישׁ פְּרוּקָה
מוֹאָן דָּמָר עַד אֶם הַבְּנִים שְׁמָחָה שְׁפִיר וּמוֹאָן
דָּמָר עַד בְּצָאת יִשְׂרָאֵל סְכָר בְּרַב הַנוֹּא
בְּכָל וּנוֹמָא עַד הַלְלוּיָה וּבְיַהְמָא דָלָא
יַדְעַין הַיְלָה וּנוֹמָא עַד הַלְלוּיָה שְׁבָצָאת
יִשְׂרָאֵל קְשִׁיאָה: וּחוֹתָם בְּגָנוֹלָה: אָמָר רְبָא
קְשִׁיאָה וְהַלְלָגָל יִשְׂרָאֵל דְּצִלּוֹתָא גַּוְלָשָׁרָאֵל
מַט דְּרַחְמִי נִנְחָה אָמָר רְבִי וּרוֹא דְּקַדוֹשָׁא
אֲשֶׁר קְדַשְׁנוּ בְמַצְוֹתָיו [א] וּזְנוּנוּ דְּצִלּוֹתָא קְדַשְׁנוּ
בְמַצְוֹתָא מַט דְּרַחְמִי נִנְחָה אָמָר רְבָא אַחֲא
בְּרַעְקֵב וְאַזְרֵיךְ רַצְאָת מְזֹרֶשׁ בְּקַדְשָׁב
הַיּוֹם כְּתִיב הַכָּא לְמַעַן חִזּוּר אֶת יוֹם וּכְתִיב
הַיּוֹם כְּתִיב הַכָּא לְמַעַן חִזּוּר אֶת יוֹם וּכְתִיב
עַל-יְמִין וְעַל-זָמָן וְלֹא יְלִבְשֵׁת עַל-זָמָן
סְכָמָן גַּמְדּוּרָה קִימָלָה לְסֶתֶם מִים
יכְּמָם הָס מָולָה קָוׂוּ לוּ קָוׂוּ לְקִימָנִים וְאֵל
בְּשֵׁם מַמְלָה מִתְסָמֵחַ מִתְסָמֵחַ לְמַמְלָה
חַמְלָקָה לְסֶתֶם לְחַמְלָקָה קִימָנוּ לְחַמְלָקָה
הַיְלָה רַבָּעָה קִומָתָה מִיקְנוּ וְלֹא חַמְלָקָה
וְכוּ מִזְמָרָה לְסֶתֶם פְּלִיָּה מִסְמָה
הַיְלָה כְּפָטְלִיָּה עַטָּס וְזָהָה דְּלִפְלִיָּה
קְסָפָה הַיְלָה נְאָרָה לְקִמְעָן כְּקָמָה מִילְלָה
חַמְלָקָה מִיְּנָמָרָה פְּלִיָּה זָהָה מִיְּנָמָרָה
סְכָמָן וְהַיְלָה כְּלִיטָה לְדִבְעֵי
הַיְלָה זָהָה מִזְמָרָה זָהָה כְּלִיטָה לְדִבְעֵי
זָהָה יְמָמָה זָהָה מִזְמָרָה זָהָה כְּלִיטָה
שְׁמָנוֹת נְקִמְעָן דְּלִבְעֵי זָהָה כְּלִיטָה
וְלִבְעֵי פְּלִיָּה זָהָה מִפְּלִיסָּתָן זָהָה לְדִבְעֵי
הַיְלָה זָהָה זָהָה זָהָה זָהָה זָהָה
זָהָה זָהָה זָהָה זָהָה זָהָה זָהָה
לְחַמְלָקָה לְעַזְמָה זָהָה מִזְמָרָה זָהָה
דִּינְגְּרִילָה לְעַזְמָה קִדְמָלָה לְעַלְלָה
קִמְעָן וְמִיְּסָה רַבָּע מִלְלָה לְסֶתֶם וְסֶתֶם
לְבָחָלָקָה מִסְמָה וְלֹא נְאָרָה כְּקָמָה כְּקָמָה

והם ^בכבר אה יומ השבת הא בך שלא דעתו מזמן
שועה דאפטרתא מגן דוד ^גועשית לך שם גROL כשם הנROLLים לנו רב יוסוף
זה שאמרם מגן דוד א"ר שמעון בן קליש ^דועשן לנו גROL וזה שאמרם
אליהו אמר ואברם והוא עקיבא וזה שאמרם אליה' יצח ואגדלה שמק' וזה שאמרם
אליה' עקיבא ביל' יהו הורמי בבלין ^הוליה ברבה בר הותמן ואני הותמן
בכלו' אמר רבא אשכחתי לא לסבי דפומבדרא דרבבי ואמרי' בשבטה בין
בצלותא בין בקידושא מקדש השבת בזמא טבא בין בצלותא ובין בקידושא
מקדש ישראל והומניא להו אנא ארוכה דעתלו' בין בשבטה בין
ביזמא פבא מקדש ישראל בקידושא דשבטה מקדש השבת ביום טבא
מקדש ישראל והומניא ואנאי אמיינא טמא דידי ומטעמא דידכו מעמד דרכו
שבטהDKBYIA וקיימא בין בצלותא ובין בקידושא מקדש השבת יומא טבא
ידיישרא'ל הוּא דקבעי לה דקמעברי רוחי וכקעוי לשני מקדש ישראל והומניא
טמא דידי צלה'תא דברבים איתא מקדש ישראל קדוש דביחיד איתא
בשבטה מקדש השבת ביום טוב מקדש ישראל והומניא ולא היה צלה'תא
ביחיד מי ליתיה וקידושא ברבים מי ליתיה ובאו סבר זיל בהר עיקר עולא
בר רב נחית קמיה דרבא אמר בסבי דפומבדרא ולא "ל" לא מידי אלמא
הדר ביה רבו רב ננת אבוחה דרב הונא ^ובריה דרב נתן נחית קמיה דרב
פפא אמר בסבי דפומבדרא ישבחיה רב פפא אמר רבינו אנא איקילע לזרוא
קמיה דמרימר וחית קמיה שלוחא דציבורו ואמר בסבי דפומבדרא והוא
משתקין ליה כו' עלמא אמר להו שבקחו הליכתא בסבי דפומבדרא
ולא הו משתקין להו: מזונו לו כום שלישי מברך על מזונו
ירבעי גומר עליו את ההל' ואומר עליו ברכת השיר ^זיבנ' הבוטס התלון אם
רווצה לשתו ישתה בין שליש' לרביעי לא ישתה: גמ' ^חאל רב חנן לרבע
ש"מ ^טברכת המזון מעונה כום אל' ארבע כס' תינקו ובן דרכ' חירות כל חד
וחדר נעדיך ביה מצואה: רבעי גומר עליו את ההל' ואומר עליו ברכת השיר:
גיא'

רביינו

